

Sygnatura akt VII W 98/17 Dnia 29 marca 2017 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział VII Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Monika Cieszkowska

Protokolant - st. sekretarz sądowy Magdalena Berdych

przy udziale oskarżyciela A. P.

po rozpoznaniu dnia 29 marca 2017 r.

sprawy z oskarżenia Straży Miejskiej w S.

przeciwko J. F.

s. R., K.

urodzonemu w dniu (...) w S.

obwinionemu o to, że:

dnia 15 października 2016 roku około godziny 08:00 w S. na al. (...) obok posesji numer (...) będąc właścicielem punktu gastronomicznego nie wywiązał się z obowiązku uprzątnięcia zanieczyszczeń z chodnika położonego wzdłuż nieruchomości w wydzielonej części drogi publicznej, przeznaczonej dla ruchu pieszego znajdującego się bezpośrednio przy granicy nieruchomości

to jest o czyn z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

I. uniewinnia J. F. od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118§2 kpsw koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII W 98/17

UZASADNIENIE

J. F. jest współwłaścicielem większościowym w firmie (...). Nadto jest on również współwłaścicielem 16/100 udziałów w położonej przy Al. (...) w S. działce nr (...), leżącej w obrębie ewidencyjnym – Ś. (pozostała część udziałów należy do L. Z.). Wspomniana działka została oddana w użytkowanie firmie (...) sp. z o.o., która to spółka wynajęła część położonego na działce budynku firmie (...), prowadzącej punkt gastronomiczny. Wskazane podmioty nie uregulowały umownie podziału obowiązków dotyczących utrzymania czystości nieruchomości. Od poniedziałku do soboty punkt gastronomiczny otwierany jest o godz. 10.00. Pracownicy przychodzą do lokalu między godz. 8.00 a 9.00 i śmieci pozostawiane na chodniku przed wejściem sprzątają w miarę pojawiających się potrzeb.

W dniu 15 października 2016 r., w sobotę około godz. 8.00 funkcjonariusze Straży Miejskiej R. W. (1) i P. Ł. patrolowali rejon Al. (...) w S., kontrolując wywiązywanie się właścicieli nieruchomości z obowiązku utrzymania czystości na chodnikach wzdłuż nieruchomości. Na chodniku przed lokalem gastronomicznym prowadzonym przez firmę (...) strażnicy miejscy ujawnili śmieci m.in. w postaci szklanych butelek, suchych liści, toreb foliowych, niedopałków

papierosów. Fakt zanieczyszczenia chodnika udokumentowali na zdjęciach. Nie podjęli żadnych dalszych czynności, oddalili się i tego dnia nie powrócili już do miejsca ujawnienia śmieci.

Następnie R. W. (1) próbował skontaktować się z właścicielem punktu gastronomicznego. Po kilku dniach R. W. (1) ponownie udał się do w/w lokalu w godzinach jego otwarcia i uzyskał nr telefonu J. F. – wówczas strażnik miejski nie odnotował zaśmiecenia chodnika. W dniu 25 października 2016 r. R. W. (1) spotkał się z J. F. i w związku z ujawnionym 15 października 2016r. o godz. 8.00 zaśmieceniem chodnika nałożył na niego mandat karny za czyn z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, którego J. F. nie przyjął.

Dowód:

- notatka urzędowa – k. 5,
- dokumentacja fotograficzna – k. 8-13,
- informacja z ewidencji gruntów i budynków- k. 17,
- zeznania R. W. – k. 36,
- wyjaśnienia obwinionego – k. 34-35

J. F. ma 45 lat, jest rozwodnikiem, ma na utrzymaniu jedno dziecko. Obwiniony zdobył wykształcenie wyższe – ekonomiczne. Oprócz prowadzenia opisanej wyżej działalności J. F. jest zatrudniony na umowę o pracę w charakterze prezesa zarządu (...) sp. z o.o., osiągając z tego tytułu miesięczny dochód w kwocie około 50 000 zł. W przeszłości nie był karany za przestępstwa. Obwiniony był karany za wykroczenia.

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego – k. 34,
- odpisy wyroków– k. 26-29,
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 31.

W toku postępowania sądowego J. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że sytuacja prawna nieruchomości jest złożona, a firma (...) nie jest najemcą działki, na której ujawniono zalegające śmieci i nie ma umownego obowiązku usuwania nieczystości z powierzchni chodnika przed lokalem, którą to powierzchnię, razem z drugim współwłaścicielem działki obwiniony oddał w użytkowanie firma (...) sp. z o.o. J. F. wyraził wątpliwość, czy to właśnie tej spółki nie powinno uznać się za zobowiązaną do utrzymania czystości chodnika. Stwierdził, że jego pracownicy przychodzą do lokalu o godz. 8.00, 9.00 i sprzątają zalegające nieczystości, nie wnikając w to, kto je zostawił, gdyż nie może on tolerować zaśmiecenia terenu przed miejscem prowadzenia działalności. Wskazał, że szczególnie w weekendy śmieci są pozostawiane przez osoby bawiące się w pobliskich lokalach rozrywkowych, czego on nie jest w stanie upilnować i w tym zakresie mógłby wnosić pretensję do Straży Miejskiej i Policji, które to służby powinny pilnować tam porządku. Za absurdalne uznał wymaganie od niego, aby miał odpowiadać za to, że ktoś nad ranem rzucił papier przed jego lokalem i nie wyobrażał sobie, aby teren przed punktem gastronomicznym miał być uprzątnięty o godz. 6.00 , bo musiałby w tym celu specjalnie wynająć jakąś firmę.

Wyjaśnienia J. F. Sąd uznał za wiarygodne, gdyż w znacznej mierze korespondują z zeznaniami R. W. i zgromadzonymi w sprawie dowodami dokumentarnymi, są szczegółowe i logiczne . Nadto w toku prowadzonego postępowania nie ujawniły się żadne dowody, które podważałyby okoliczności wskazywane przez obwinionego. Bezspornym jest, iż działka ewidencyjna nr (...) stanowi przedmiot współwłasności J. F. i chodnik, położony przed lokalem wynajmowanym przez jego firmę, w dniu 15 października 2016 r. o godz. 8.00 był zaśmiecony. Brak dowodów pozwalających obalić twierdzenia obwinionego, iż chodnik przed jego lokalem gastronomicznym jest regularnie sprzątnięty w razie jego zaśmiecenia. Nadto jego wyjaśnienia w tym zakresie pośrednio potwierdził R. W., który zeznał,

iż kilka dni później teren przed lokalem był czysty i nie przypomina sobie, aby poza zdarzeniem z 15.10.2016 r. miał zastrzeżenia co do czystości tego miejsca.

Zeznania R. W. (1) Sąd uznał w całości za wiarygodne. Jego relacja jest szczegółowa, bezstronna i stanowi sprawozdanie z podjętych czynności, które wynikały jedynie z realizacji poleceń przełożonych. Za istotny dla oceny odpowiedzialności obwinionego należy uznać ten fragment relacji świadka, w którym wspomina, iż w chwili ujawnienia zaśmiecenia lokal był jeszcze nieczynny, a w tym dniu świadek nie powrócił już ponownie w to miejsce.

W toku prowadzonego postępowania nie ujawniły się okoliczności nakazujące zakwestionowanie wiarygodności zgromadzonych w sprawie dowodów dokumentarnych, które zostały w całości wytworzone przez uprawnione organy w związku z wykonywaniem czynności służbowych i nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

J. F. został obwiniony o to, że dnia 15 października 2016 roku około godziny 08:00 w S. na Al. (...) obok posesji numer (...) będąc właścicielem punktu gastronomicznego nie wywiązał się z obowiązku uprzątnięcia zanieczyszczeń z chodnika położonego wzdłuż nieruchomości w wydzielonej części drogi publicznej, przeznaczonej dla ruchu pieszego znajdującego się bezpośrednio przy granicy nieruchomości, tj. o czyn z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Przepis ten stanowi, że niewykonywanie obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 tej ustawy podlega karze grzywny, zaś w art. 10 ust. 2 a wskazuje się, że takiej karze podlega również ten, kto nie wykonuje obowiązków określonych w regulaminie, tj. regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Stosownie do art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy właściciel nieruchomości zapewnia jej utrzymanie w czystości i porządku również poprzez realizację obowiązków nałożonych regulaminem. W treści przepisu art. 4 ust. 1 radom gminy przyznano kompetencję do uchwalania regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, tj. aktu prawa miejscowego, w którym organ samorządu może uregulować m.in. kwestie związane z obowiązkiem uprzątnięcia zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego (art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b ustawy). Co szczególnie istotne w przedmiotowej sprawie, w treści art. 2 ust. 1 pkt 4 omawianej ustawy za właściciela nieruchomości uznaje się także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomością. W § 3 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 uchwały nr VI/81/15 Rady Miasta S. z 24.03.2015 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy M. S., w brzmieniu nadanym uchwałą nr IX/170/15 Rady Miasta S. z 16.06.2015 r. zmieniającą uchwałę w sprawie wprowadzenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy M. S., na właścicieli nieruchomości nakłada się obowiązek uprzątnięcia zanieczyszczeń z chodników przynależnych do nieruchomości i z przeznaczonych dla ruchu pieszego terenów służących do użytku publicznego położonych bezpośrednio wzdłuż nieruchomości, z tym zastrzeżeniem, że usuwanie zanieczyszczeń innych niż błoto, lód czy śnieg ma się odbywać systematycznie, w miarę występujących potrzeb.

Bezspornym jest, iż w myśl zapisów przytoczonej uchwały na J. F., jako osobie użytkującej nieruchomość, ciąży obowiązek uprzątnięcia zanieczyszczeń zalegających na chodniku. Podkreślenia wymaga, iż w § 3 ust. 2 omawianej uchwały nie określono, że właściciel nieruchomości powinien uprzątnąć śmieci niezwłocznie, ograniczając się do wskazania, że powinien czynić to systematycznie, w miarę pojawiających się potrzeb. Jak wynika z zeznań R. W., stwierdził on fakt zaśmiecenia chodnika jedynie o godz. 8.00, tj. 2 godziny przed otwarciem lokalu i co najwyżej około godziny przed przybyciem jego pracowników, nie kontrolując, czy i kiedy owe nieczystości zostały uprzątnięte. Brak jest w istniejącym stanie sprawy podstaw do uznania, iż nieczystości nie zostały usunięte po przybyciu pracowników. Obowiązująca redakcja treści przepisu § 3 ust. 2 uchwały nie pozwala na przyjęcie, by od momentu zaśmiecenia terenu przyległego do nieruchomości jej właściciel musiał wywiązać się z obowiązku uprzątnięcia śmieci niezwłocznie. Tym samym zdaniem Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia naruszenia dyspozycji omawianego przepisu. W szczególności nie sposób przyjąć, aby obowiązek uprzątnięcia śmieci mógł być skutecznie zrealizowany jedynie do chwili ujawnienia faktu zaśmiecenia przez uprawniony do kontroli organ, niezależnie od tego, ile czasu na odpowiednią reakcję miał właściciel nieruchomości; czy w ogóle był świadomy, że istnieje konieczność uprzątnięcia terenu, szczególnie w sytuacji, gdy nie wykazano, jak długo śmieci zalegały przed nieruchomością.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że brak jest podstaw do przyjęcia, aby w świetle obowiązujących przepisów obwiniony musiał uprzątnąć przynależny do nieruchomości fragment chodnika w ściśle określonym czasie.

W tym stanie rzeczy z uwagi na wskazywane powyżej okoliczności faktyczne, w ocenie Sądu brak jest wystarczających przesłanek do stwierdzenia, iż J. F. nie wywiązał się z obowiązku określonego przepisami omawianej uchwały, a tym samym dopuścił się zarzucanego mu wykroczenia, co musiało skutkować uniewinnieniem go od popełnienia zarzucanego mu czynu. Wobec takiego rozstrzygnięcia, stosownie do treści art. 118 § 2 kpsw, kosztami postępowania Sąd obciążył Skarb Państwa.